

Rodzaj dokumentu	-	Interpretacja indywidualna
Sygnatura	-	WPOiE/III/DK/3110/6/465/2009
Data	-	05-10-2009 r.
Autor	-	Prezydent Miasta Szczecin
Temat		Opodatkowanie podatkiem od nieruchomości pasa drogowego, na których zlokalizowane są drogi wewnętrzne, budowie dróg wewnętrznych, budowie oświetleniowe dróg wewnętrznych
Słowa kluczowe	-	Podatek od nieruchomości

Interpretacja indywidualna

Na podstawie art. 14j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa /tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późniejszymi zmianami/, oraz upoważnienia Prezydenta Miasta X z dnia 01 czerwca 2007 r. Nr WO-I/AW/0113-3/116/07 w sprawie wydawania decyzji administracyjnych, postanowień i zaświadczeń w zakresie postępowania podatkowego dotyczącego podatków i opłat lokalnych

uznają:

- 1) stanowisko Strony polegające na tym, że w stanie prawnym obowiązującym w okresie od 9 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2006 r. - pasy drogowe (rozumiane jako fragmenty gruntu) wraz ze zlokalizowanymi na nich budowlami dróg wewnętrznych nie podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości **za nieprawidłowe,**
- 2) stanowisko Strony polegające na tym, że w stanie prawnym obowiązującym w okresie od 9 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2006 r. – budowle dróg wewnętrznych (w tym drogi, a także place przystosowane do ruchu pojazdów, służące m. in. usprawnieniu komunikacji poruszających się pojazdów oraz jako miejsce postojowe pojazdów), mogły być uznane za części dróg wewnętrznych, a w konsekwencji podlegały wyłączeniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości **za nieprawidłowe,**
- 3) stanowisko Strony polegające na tym, że w stanie prawnym obowiązującym w okresie od 9 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2006 r., infrastruktura oświetleniowa znajdująca się w pasach drogowych dróg wewnętrznych, powinna zostać zaliczona do niepodlegających opodatkowaniu obiektów budowlanych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem oraz obsługą ruchu **za nieprawidłowe,**
- 4) **za niemożliwe udzielenie prawidłowej odpowiedzi** na tak sformułowane pytanie wobec czego, odmawiam udzielenia odpowiedzi.

UZASADNIENIE

W dniu 09-07-2009 r. Spółka z o.o. X - reprezentowana przez pełnomocnika, doradcę podatkowego X - zwróciła się do tutejszego organu podatkowego z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego – przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Spółka X jest właścicielem gruntów oraz obiektów budowlanych zlokalizowanych na terenie X. W ich skład wchodzi m. in.:

- 1) pasa drogowego (grunty), na których zlokalizowane są drogi wewnętrzne,
 - 2) budowle dróg wewnętrznych (w tym drogi, a także place przystosowane do ruchu pojazdów, służące m. in. usprawnieniu komunikacji poruszających się pojazdów oraz jako miejsce postojowe pojazdów),
- oraz
- 3) budowle oświetleniowe powyższych dróg.

W związku z powyższym wnioskodawca zadał następujące pytanie:

1. Czy - według stanu prawnego obowiązującego od 9 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2006 r. - pasy drogowe (rozumiane jako fragmenty gruntu) wraz ze zlokalizowanymi na nich budowlami dróg wewnętrznych nie podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?
2. Czy - według stanu prawnego obowiązującego od 9 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2006 r. - budowle dróg wewnętrznych (w tym drogi, a także place przystosowane do ruchu pojazdów, służące m. in. usprawnieniu komunikacji poruszających się pojazdów oraz jako miejsce postojowe pojazdów), mogły być uznane za części dróg wewnętrznych, a w konsekwencji, czy podlegały wyłączeniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości podobnie jak inne rodzaje dróg wewnętrznych?
3. Czy - według stanu prawnego obowiązującego od 9 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2006 r. - infrastruktura oświetleniowa znajdująca się w pasach drogowych dróg wewnętrznych, powinna zostać zaliczona do niepodlegających opodatkowaniu obiektów budowlanych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem oraz obsługą ruchu?
4. Czy - według stanu prawnego obowiązującego od 9 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2006 r. - fakt niepodlegania opodatkowaniu pasów drogowych wraz ze zlokalizowanymi na nich budowlami dróg wewnętrznych (w tym dróg, a także placów przystosowanych do ruchu pojazdów oraz jako miejsce postoju pojazdów) oraz budowlami związanymi z prowadzeniem, zabezpieczeniem oraz obsługą ruchu (w tym infrastruktury oświetleniowej znajdującej się w pasach drogowych wewnętrznych), był zależny od klasyfikacji gruntu, na którym umiejscowione są wyżej wymienione obiekty jako "dr" w ewidencji gruntów i budynków?

Stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego przedstawia się następująco:

1. Pasy drogowe (rozumiane jako fragmenty gruntu) wraz ze zlokalizowanymi na nich budowlami dróg wewnętrznych nie powinny podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, ponieważ na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegały „*pasy drogowe wraz z drogami oraz obiektami budowlanymi związanymi z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu*”.

Wnioskodawca powołuje się m. in. na rozumienie pojęcia drogi na gruncie przepisów należących do systemu prawa budowlanego, rozumienia pojęcia drogi na gruncie ustawy o drogach, potoczne znaczenie pojęcia „droga” oraz wykładnię historyczną cytowanego przepisu, zaznaczając, że pojęcie „pasy drogowe wraz z drogami” nie wprowadza rozróżnienia na drogi publiczne i inne. Takie brzmienie przepisu zdaniem Spółki, przesądza o tym, że w okresie od 9 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2006 r. wyłączeniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości podlegały również pasy drogowe wraz z zlokalizowanymi na nich budowlami dróg wewnętrznych.

2. Budowle dróg wewnętrznych (w tym drogi, a także place przystosowane do ruchu pojazdów, służące m. in. usprawnieniu komunikacji poruszających się pojazdów oraz jako miejsce postojowe pojazdów), powinny być uznane za części dróg wewnętrznych, a w konsekwencji, nie podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, podobnie jak inne rodzaje dróg wewnętrznych.

Wnioskodawca wskazuje, że place i parkingi w stanie prawnym jw., powinny zostać uznane za części dróg wewnętrznych, a w konsekwencji nie powinny być opodatkowane. Przemawia za tym analiza art. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych /tekst jednolity Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm./, który za drogi wewnętrzne uznaje, *„drogi niezaliczone do żadnej kategorii dróg publicznych, w szczególności drogi w osiedlach mieszkaniowych, dojazdowe do gruntów rolnych i leśnych, dojazdowe do obiektów użytkowanych przez przedsiębiorców, place przed dworcami kolejowymi, autobusowymi i portami oraz pętle autobusowe”*. Zdaniem strony w powyższym przepisie posłużono się określeniem „w szczególności”, co sugeruje, że katalog ten jest jedynie wyliczeniem przykładowym. Zaliczenie do dróg wewnętrznych placów przed dworcami kolejowymi, autobusowymi i portami oraz pętli autobusowych uzasadnia zdaniem wnioskodawcy przyjęcie, że inne parkingi i place (spełniające podobne funkcje tzn. ułatwiające komunikację, usprawniające ruch), także należy zaliczyć do dróg wewnętrznych. Spółka wskazuje na funkcję jaką spełniają place i parkingi, przywołując definicję drogi zawartą w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym /tekst jednolity Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm./. I tak, droga to, *„wydzielony pas terenu składający się z jezdni, pobocza, chodnika, drogi dla pieszych lub drogi dla rowerów, łącznie z torowiskiem pojazdów szynowych znajdującym się w obrębie tego pasa, przeznaczony do ruchu lub postoju pojazdów, ruchu pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt”*.

Zdaniem Spółki, skoro droga jest przeznaczona do postoju pojazdów, to również place i parkingi (służące do postoju pojazdów), powinny być objęte zakresem pojęcia "drogi". Spółka przywołuje również definicję słownikową pojęcia "parking". Dodatkowo podnoszony jest argument, że „parkowanie samochodów na parkingach i placach służy niewątpliwie bezkolizyjnej i płynnej obsłudze ruchu”.

3. Infrastruktura oświetleniowa znajdująca się w pasach drogowych dróg wewnętrznych według stanu prawnego jw., powinna zostać zaliczona do niepodlegających opodatkowaniu obiektów budowlanych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu. W związku z tym, że ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie definiuje tego pojęcia, można pomocniczo, jak wskazuje strona, posłużyć się rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. Nr 43 poz. 430). Zgodnie z powyższym rozporządzeniem urzędnika

oświetleniowe zostały zaliczone do wyposażenia dróg, a „droga powinna być oświetlona ze względów bezpieczeństwa ruchu”.

4. Treść ewidencji gruntów i budynków nie powinna mieć znaczenia przy ustalaniu pojęcia „pasa drogowego”, a podstawową przesłanką determinującą powstanie i wysokość obowiązku podatkowego jest faktyczne istnienie na danym gruncie pasa drogowego i budowli drogi. Wnioskodawca zwraca uwagę, że ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 1a ust. 3 w brzmieniu obecnie obowiązującym stwierdza, że np. przez użytki rolne rozumie się „*grunty sklasyfikowane w ten sposób w ewidencji gruntów i budynków*”. Zdaniem Spółki, jeżeli ustawodawca w tym kontekście nie wskazał, że przez pasy drogowe należy rozumieć grunty oznaczone w ewidencji gruntów i budynków symbolem „dr”, to znaczy, że nie chciał on definiować tego pojęcia w oparciu o dane zawarte w ewidencji.

Spółka na poparcie swojej tezy przywołuje we wniosku stanowisko doktryny oraz orzecznictwo.

W związku z powyższym organ podatkowy stwierdza, że w stanie prawnym obowiązującym w okresie od 9 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2006 r., stanowisko wnioskodawcy w zakresie objętym pkt 1-3 wniosku, jest nieprawidłowe.

Jednocześnie organ podatkowy stwierdza, że zadane w pkt 4 pytanie zawiera nieprawidłową tezę, a co za tym idzie, brak jest możliwości udzielenia na nie odpowiedzi.

Organ podatkowy stwierdza, że nowelizacja przepisów wprowadzona ustawą z dnia 14 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw /Dz. U. z 2003 r. nr 200, poz. 1953/, miała charakter porządkujący i upraszczający niektóre procedury oraz pojęcia stosowane w ustawie. Wprowadzona zmiana dostosowała przepisy o drogach publicznych również do innych przepisów prawnych, w tym do wymagań Konstytucji RP. Zamierzeniem ustawodawcy nie było dokonywanie zmian stanowiących istotę dotychczasowych regulacji.

Wskazać należy w szczególności, że:

1. Zgodnie z doktryną i orzecznictwem prawa podatkowego przepisy dotyczące ulg i zwolnień podatkowych powinny być interpretowane ściśle. Powyższe skutkuje tym, że przepis ustanawiający zwolnienie od podatku czyni wyłom w fundamentalnej w prawie podatkowym zasadzie powszechności opodatkowania. Nie może on być zatem interpretowany w sposób dowolny (por. wyrok NSA z dnia 7 stycznia 1998 r. sygn. akt III SA 1237/96).
2. Z zakresu obowiązku podatkowego mogą być wyłączone tylko te przedmioty opodatkowania, które zostały określone w obowiązujących przepisach prawa. Nie można tego rodzaju regulacji podatkowych traktować rozszerzająco, w oderwaniu od wykładni funkcjonalnej i celowościowej przepisów.
3. W ustawie o podatkach i opłatach lokalnych nie została zawarta definicja pasa drogowego, drogi czy obiektu budowlanego związanego z prowadzeniem, zabezpieczaniem i obsługą ruchu. Nie definiują tych pojęć także ogólne przepisy prawa podatkowego. Zatem, zgodnie z systematyką prawa, pojęć które nie zostały zdefiniowane w ustawie podatkowej, należy szukać w innych aktach

prawnych rangi ustawowej, jak np. definicja „nieruchomości”, która nie została określona w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, gdyż zawiera ją ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. nr 16, poz. 93 ze zm.). Znaczenie nadane temu pojęciu w przepisach prawa cywilnego jest tak samo rozumiane na gruncie innych dziedzin prawa.

4. Definicje „pasa drogowego” oraz „drogi” zostały określone w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2000 r. nr 71, poz. 838 ze zm.). Zgodnie z art. 4 pkt 1 i pkt 2 cytowanej ustawy, pasem drogowym jest wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz obiekty budowlane i urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą, natomiast droga, to budowla wraz z drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami oraz instalacjami, stanowiąca całość techniczno-użytkową, przeznaczona do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowana w pasie drogowym.

Powyższe prowadzi do wniosku, że użyte w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych sformułowania tzn. „pasy drogowe wraz z drogami oraz obiektami budowlanymi związanymi z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu” - odnoszą się do pojęć zawartych w ustawie o drogach publicznych.

Wprowadzenie określeń „pasy drogowe wraz z drogami oraz obiektami budowlanymi związanymi z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu”, jest właściwe dla drogi publicznej, ponieważ drogi inne niż publiczne nie wymagają posiadania infrastruktury związanej z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą tego ruchu. Zgodnie z § 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie /Dz. U. nr 43, poz. 430), wydanym na podstawie ustawy Prawo budowlane, ilekroć w ww. rozporządzeniu jest mowa o drodze rozumie się przez to drogę publiczną.

Wobec powyższego stwierdzić należy, że przepis, art. 2 ust. 3 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w stanie prawnym obowiązującym w okresie od 9 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2006 r., stanowiący, iż: „*opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają również pasy drogowe wraz z drogami oraz obiektami budowlanymi związanymi z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu*”, dotyczy wyłącznie dróg publicznych.

Ponadto organ podatkowy wskazuje, że zapadłe w podobnych sprawach rozstrzygnięcia innych organów podatkowych dotyczą tylko i wyłącznie sprawy rozstrzygniętej, i nie wiążą innych organów.

Niniejsza interpretacja udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę.

Jednocześnie informuje się, że niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie

Od niniejszej interpretacji przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w X, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Szczecin. Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta X, do usunięcia naruszenia prawa. Termin do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wynosi 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o treści wydanej interpretacji. Termin na wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 30 dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ takiej odpowiedzi nie udzieli, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.